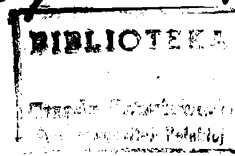

Warszawa, dnia 15 maja 1952 r.

CO7C 157104

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 34540

Kl. 12 o, 17/03

Główny Instytut Chemii Przemysłowej

(Warszawa, Polska),

Danuta Imielska

(Warszawa, Polska)

i Jan Kulesza

(Warszawa, Polska)

Sposób wytwarzania α — naftyliotiomocznika

Udzielono z mocą od dnia 17 czerwca 1950 r.

Jednym ze znanych najlepszych środków selektywnych do tępienia najbardziej rozpowszechnionych szczurów brzych jest naftyliotiomocznik. Środek ten by nie odstraszać bardzo wrażliwe na zapach szczury musi być bezwonny a również bezbarwny, aby nie zmieniał barwy podłoża użytego za przynętę.

Otrzymywany według znanych sposobów α — naftyliotiomocznik posiada silny, charakterystyczny, trudny do usunięcia zapach i jest zabarwiony na kolor niebiesko-fioletkowy, co utrudnia w znacznym stopniu przygotowywanie przynęt. Proponowano już oczyszczać produkt surowy za pomocą wielokrotnej krystalizacji, nie osiągnięto jednak wyników zadowalających. Ponadto przy tego rodzaju zabiegach wskutek małej rozpuszczalności α — naftyliotiomocznika powstają znaczne straty produktu.

Wykryto obecnie, że jeśli prowadzić znaną

kondensację chlorowodorku α — naftyloaminy z rodankiem amonu metodą Clermont-Wehrlin'a (Bl./2/3, 26, 126/1876) bez dostępu tlenu lub w atmosferze gazu obojętnego, np. azotu, to otrzymuje się wprost czysty, bezwonny i bezbarwny α — naftyliotiomocznik, nie wymagający dodatkowego oczyszczania i stanowiący doskonały selektywny środek do tępienia szczurów brzych.

Otrzymany w ten sposób produkt w stanie wilgotnym przy zetknięciu się z powietrzem podczas przemylwania, sączenia i suszenia lekko ciemnieje i nabiera słabego zapachu, co daje się wprawdzie łatwo usunąć przez jednorazowe wygotowanie alkoholowego roztworu z 5%-wym dodatkiem węgla odbarwiającego, korzystnie jednak jest wymywanie, sączenie i suszenie prowadzić również bez dostępu tlenu.

Przykład. 1 mol chlorowodorku α — nafty-

loaminy i 2 mole rodanku amonu miesza się w naczyniu reakcyjnym i ogrzewa w temperaturze około 100°C bez dostępu tlenu, przy czym wydzielającą się wodę odparowuje się. Po całkowitym odparowaniu wody suchą pozostałość ogrzewa się jeszcze przez 3 godziny na łaźni wodnej i przemywa gorącą wodą w celu usunięcia nadmiaru rodanku amonu i wytworzonego na skutek reakcji chlorku amonu. Pozostały nierozpuszczalny produkt odsącza się, przemywa gorącą wodą i suszy w temperaturze 110°C, najkorzystniej bez dostępu tlenu. Otrzymuje się czysty, bezwonny i bezbarwny α — naftylotiomocznik o temperaturze topnienia 198°C, z wydajnością 70%.

Zastrzeżenia patentowe

1. Sposób wytwarzania α — naftylotiomocznika przez kondensację α — naftylloaminy z rodankiem amonu metodą Clermont-Welhrlina, znamienny tym, że kondensację prowadzi się bez dostępu tlenu, najkorzystniej w atmosferze gazu obojętnego.
2. Sposób według zastrz. 1, znamienny tym, że przemywanie, sączenie i suszenie otrzymanego produktu prowadzi się również bez dostępu tlenu.

Główny Instytut Chemii
Przemysłowej
Danuta Imielska
Jan Kulesza

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych